

העולם הפא

בעריכת לילי גילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים במשלוח חומרי המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר ל"י שיוענק מדי שבוע. הזוכה בפרס השבועי: זאב שלובסקי, תל-אביב.

עוד לא אנדה תקוותה הסופר פוגש ברחוב בחברו, המבקר ה"ספרותי, "שמע, קראתי את ספרך!" או "מר המבקר, את האחרון?" שואל הסופר. "כך אני מקווה," משיב המבקר. תקחה רחמני, תל-אביב

כבוד השופט

נפט... נפט... נפט

לפני כמה שבועות הבאתי לפניכם בעייה משפטית, שהועלתה בפני בית-המשפט של ארצות הברית. לדון אופלרטי היתה חלקת אדמה שלא נתנה יבול. שכנו, ג'ורג' ויסקונד, גילה כי אדמתו של אופלרטי היא שדה-נפט שיכניס ממון. מבלי לגלות זאת לשכנו, קנה ממנו את שדהו במחיר גבוה — לגבי אדמת-ביצות. כשגילה אופלרטי, לאחר המכירה, כי שדהו עשיר בנפט, תבע את שכנו לדין. הנה כמה פסקי-דין שניתנו על-ידי הקוראים:

רוף ממון

מוסק אהוד שלישי מכת ים: "ישנו כאן חומר מהיבב ומזכה לגבי כל אחד מן הצדדים. לחובתו של ויסקונד נובל קטנו שיקר באמרו כי יקים בשטח ה"כנו מיכלאת מוסים, אך לזכותו ייאמר שלא היה חייב למסור לאופלרטי דו"ח מדויק על כוונותיו. נוסף לכך ש"לם ויסקונד 5000 דולר, בהסכמת אופלרטי, והעיסקה היתה חוקית בהחלט. לחובתו של אופלרטי אמר לומר שלא חקר ו"דרש דבר בכרכו את האדמה, ורק שטח ששכנו מעוניין לקנותה. הוא לא החתים את ויסקונד על שום חוזה שלפיו התי"ב העקים באמת מיכלאת מוסים. לעתיד, נוטה הכף לזכותו של ויסקונד, מאחר שחקר והגיע למסקנות לאחר עמל רב, ובצדק ביקש לנצל את פרי מחקריו לטובתו הוא. מכאן נובע השקר

על מיכלאת מוסים. כנודריו הייתי מחייב בכל זאת את ויסקונד בתשלום סמלי כלשהו, משתי סיבות: (א) בסופו של עניין הוא שיקר; (ב) הוא גילה אנוכיות מסוימת ו"יכול להיאות כרוף-ממון."

הוריו נשכר

יורם ברונשטיין מתל-אביב סבור: "דון אופלרטי התיאש מחלקתו והניחה מכוסת ביצות כאבן שאין לה הופכין. לפי דעתי לא היתה אדמתו זו ראויה לשימוש נסיונותיו הופנו לכיוון אחר — החקל-אות — ולאחר שנוכח בחוסר הצלחתו — פסק.

"שכנו, ג'ורג' ויסקונד, התגלה כבעל יוזמה אשר אינו סתפק באדמתו שלו, ומנסה להתרחק ולהתפתח. הכדיקות ש"ערך על חשבונו בארסת שכנו, הביאו אותו לידי רכישת האדמה, אותה מכר דון אופלרטי ברצונו. לאחר שהאדמה ה"ב ה"כרכושו — ובכך ביטל כל אפשרות של תביעה לגבי קרקע זו — הציב עליה מינדל-קירוח. מכאן איש לא הוציא את ג'ורג' ויסקונד וכאי מאשמה של רמאות, מאחר שלא גילה את פשרת הקניה. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שמר ויסקונד ערך את חקירותיו על ארסת זרים ולכן יש לתת לו קנס קטן. על דון אופלרטי ללמוד כי הוריו נשכר."

אחווים מהיבול

וזאת דעתו של אליעזר דומקה מלוס אנג'לס שבארצות-הברית: "אין להרשיע את ויסקונד למרות איי ההגנות שברר פועלתו, העוסקה היא חוקית ואין לכסלה רק כיוון שצד אחד תמים וצד שני ערומ. אבל, אם המחקר של ויסקונד נותן מחשבה שיש כאן השגת נבול, יש לקנסו בפיצויים בצורת אחווים מכלל הרווח שיפיק מהנפט ש"בארמתו."

★ ★ ★

מעניין שבית-הדין, לפניו הובאה הפר"ש, סבר אחרת מרוב קוראי, העולם הבא" בית-דין זה, שהתכנס ב-1921, דן בפרשה והיטיב את ויסקונד לשלם את כל הסכום הנדרש. בית-הדין הורה אמנם כי אדם, הקונה חפץ או רכוש, אינו חייב לגלות למוכר כל מה שהוא יודע על ה"רכוש הנקנה, אולם אסור לו, לקונה, ל"הטעות ביוצאו את המוכר. אילו שחק ויסקונד והציג לקנות את הקרקע בלי אמצעי שיכנוע שמקורם בשקר, היתה הארמה שלו — ללא פיצויים נוספים.

— החליף את שמו לעזיאל אוכמני.
— מדוע?
— שימות עוד יהודי אחר.

★ ★ ★

— איפה תפסו את אייכמן?
— במקום שזה כואב.

★ ★ ★

— איפה יקברו את אייכמן?
— ליד קבר הרי"ל.

— מהי הברכה החדשה של הנאצים בי"עולם, במקום "הייל היטלר"?
— "לשנה הבאה בירושלים!"

★ ★ ★

— איך יתפרשו עם ממשלת ארגנטינה?

אייכמן ישב בדד...

אייכמן היה למונע זאת. אחריו שעברה ההתרגשות ה"ראשונה על לכידת אייכמן, בא תור הבדיחות. הנה מיבחר של הפולקלור האייכמני החדש.

- מי הביא את אייכמן לארץ?
- גודיק.
- מי יביים אותו?
- ישראל בקר, במאי השואה.
- מי יהרוג אותו?
- גמון.

★ ★ ★

— אייכמן הביע את רצונו להתגייר ול-

סאגדות העתונות העברית

בימים אלה מלאו 35 שנים עקשניות לקיומו של דבר. אינני יכולה שלא לתרום משהו למאורע ענק זה בחיי הפקידים בהסתדרות, ולכן אני מר"שה לעצמי לחדש ציור סיפורים על דבר, היכר לים לשמש שיעור על עתונות הפועלים.

העמוד החמישי

כשהיה זמן שז"ר עורך הלילה בדבר, באו אליו פועלי הדפוס ואמרו: "שמע, הודת יותר מדי ידיעות לדפוס. אין מקום להן בארבעת העמודים." שז"ר לא התבלבל והשיב: "אין דבר, תוסיפו עמוד חמישי."

שעור לעתונאי צעיר

עתונאי צעיר הגיע לבית דבר ונתקבל לערוך שם סור על בעיות הפועלים או משהו כזה. הוא נפגש עם אחד מעובדי המערכת, לשם הדרכה. הלה נסל פיסט-נייר קט"נה ואמר לו: "שמע, אני אלמד אותך איך כותבים ב"עתון. קודם כל צריך שם לסיפור, כותרת." אז רשם המורה על הנייר: כותרת. אחר-כך צריך את הידיעה עצמה. אז רשם את המלים: הידיעה עצמה. ולבסוף אתה צריך פיקצור קטן שמלווה את הידיעה. ורשם על הנייר את המלים: פיקצור קטן. לאחר שסיים, אמר ה"עתונאי דב' הפועלים לידיו הצעיר: "קח לך את ההנחיות שלי ועבוד לפיהן."

עד היום מסתובב בבית דבר עתונאי אחד עם ההנחיות הבאות: כותרת, הידיעה עצמה ופיקצור קטן.

כשולי דברים

מדור חשוב כ"דבר" הוא "כשולי דברים", רשימות קצרות אישיות שהמחיר המשולם עבורן — 3 ל"י לקטע. הגיע הזמן לגלות כי פועלי-הדפוס עצמם מומלאים לא אחת מדור זה. לא בגלל שחכר חומר, אלא שמשעמם בלילה, ועוד 3 ל"י לא יזיקו.

העולם כמריקה

כשדויד זכאי, איש קצרות, שמאו יצא לפנסיה קוראים למדור "קרן פנסיה", היה עורך-לילה. הגיעה שורת ידיעות מעת"ם על רעידת-אדמה, שוד בארגנטינה, גניבה בצפולה, מרד בקובה, התאבדות בתל-אביב. זכאי לא איבד את עשתונותו, אסף את כל הידיעות והדיפסן תחת הכותרת המשופתת "העולם כמריקה."

איך מפסיקים את המנוי

סיפר דן בן-אמון: מיום שעבדתי בדבר, הייתי מקבל את העתון יום-יום כמינוי חנינם. כשעזבתי את העבודה, ביקשתי שיפסיקו לשלוח לי את העתון. לא עזר לי. עד שהפעלתי פרומקציה בועד הפועל והענין הסתדר. טוף טוף הפסיקו לשלוח. זה כוחה של פרומקציה!

"אחת... שתיים... שלוש... ארבע... עשרים..."

בשתי

- היא היתה כליכך רוה, עד שכאשר היתה כהריון, רמתה לחץ עם קשר.
- היא היתה כליכך שמנה, שנכנסה ל"אמבטיה רק עם כף נעליים.
- היא היתה כליכך נמוכה, עד שנאלצה לשמונה רצפות כשהיא עולה על כסא.

★ ★ ★

- כיצד לפסוק דין-מוות בישראל?
- הנידון יתרחץ בימה של תל-אביב ימות מבילה-רציה
- הנידון יאזין ל"קול ישראל" ימות משיעמום
- הנידון יקבל קיצבה מביטוח לאומי ימות מרעב
- הנידון ישוכן ליד הירקון ימות מהרעלת גאזים
- הנידון יאמן את ניבחרת "אנגליה הצעירה" ימות מבושה.
- זאב שלובסקי, תל-אביב

מלים

הערות-שוליים

העסקן המפא"י זר קיבל גויפה על כי הדליף ידיעות לעתונות...

... יהללך זר ולא פיר.

★ ★ ★

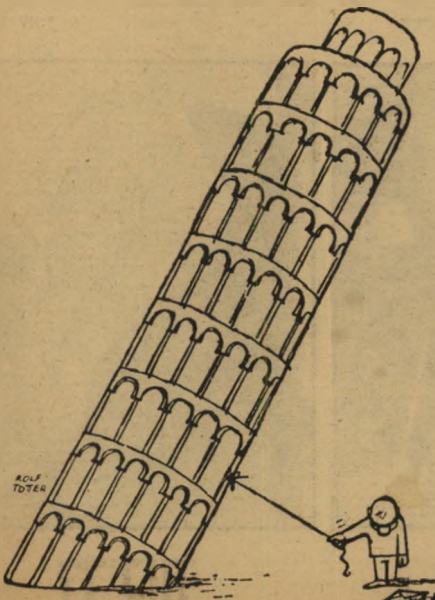
מר חנוך גבתון יתמנה כמנהל קול-ישראל...

Who will give the tone? : השאלה היא:

★ ★ ★

מר קיש הודיע לאינהאור כי לא יוכל לארחו, למרות הכל...

... אימטרא בלגינא קיש קיש קריא.

המתאבד